

18.04.2024 Biblická hodnina

Vzdych: „Hospodin kraluje, odel sa velebou. Hospodin sa odel, opasal sa mocou. Svet je pevne založený, nepohne sa. Tvoj trón je pevný od vekov, ty si od večnosti.“ (Ž 93,1-2) Amen.

Pieseň: Chválospev č.: 308: „Teba, Bože chválime, ...“

Modlitba:

Ďakujem Ti, Pane, že si nás zachoval aj pre tento deň a môžeme pred Teba vstúpiť ako tí, ktorí sú pripravení pred Tebou otvoriť svoje srdcia a očakávať všetko, čím chceš posilniť a povzbudiť nielen Jozuu, ale aj nás.

Ďakujeme za fyzickú a duševnú silu, ktorá nás sem priviedla. Nech čas strávený s Tebou nevyjde nazmar a nechaj nás stále žasnúť nad Tvojou silou, Tvojou ochraňujúcou a strážiadou láskou, Tvojou milosťou a milosrdenstvom, ktoré dodnes nestratilo Svoju silu, ale v podobe Tvojho požehnania, stále cítime silu Tvojej žehnajúcej ruky v našich životoch.

Vykonaj, prosíme, aby čítanie a počúvanie Tvojho Slova bolo požehnaním pre nás. Že všetko, čo počujeme, dokážeme zakomponovať do svojho osobného života a prijať s plnou dôverou, že nemusíme bojovať so svojimi fyzickými a psychickými problémami, ale Ty si ten, Kto za nás v každej chvíli bojuje.

Odpusť nám, ak sa v našom živote niekedy objavia formy pochybností. Odpusť nám, keď chceme bojovať a vynes na povrch pravdu, pretože sme unavení z klamstiev okolo nás.

Odpusť nám, ak zabudneme na Tvoje sľuby, keď nás tlačí čas a netrpezlivo Ťa žiadame, aby si konečne konal.

Prosíme, aby si nás dnes obdaroval duchovnými ušami, ktoré môžu počuť silou Tvojho Ducha Svätého, čistým srdcom a víziou, ktorá je pripravená rozpoznať aj skrytú milosť v našom osobnom živote a trpezlivo čakať na splnenie všetkého, čo si nám prisľúbil v Pánovi Ježišovi Kristovi. Prosíme za neho, ktorý zomrel pre nás, a bol vzkriesený Tebou, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha Jozua 11. kapitola

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v knihe Jozua v jedenástej kapitole nasledovne:

„Keď sa o tom dopyčul chacórsky kráľ Jabín, poslal poslov k madónskemu kráľovi Jobábovi, k šimrónskemu kráľovi, k achšáfskemu kráľovi a ku kráľom, ktorí bývali na severnom pohorí a v Arabe južne od Kinneretu, na Nížine, na Dórskej pahorkatine na západ, ku Kanaánčanom na západe a na východe, k Amorejčanom, Chetitom, Perizzejcom, Jebúsejom na pohorí a k Chivvijom na úpäti Chermónu v krajine Micpa. Tí vyšli s celými svojimi tábormi — toľko ľudí ako piesku na morskom brehu — s veľkým množstvom koní a vozov. Všetci títo králi sa spojili, prišli a utáborili sa pri vodách Merómu, aby bojovali proti Izraelu. Vtedy Hospodin povedal Jozuovi: „Neboj sa ich, lebo ja ich všetkých zajtra o tomto čase vydám pobitých Izraelu. Kone im ochrom a vozy spál.“ Jozua a všetok bojový ľud s ním náhle pritiahli k vodám Merómu a napadli ich. Hospodin ich dal do rúk Izraelitov, tí ich porazili a prenasledovali až po veľký Sidon, po Misrefót-Majim až po údolie Micpe na východe, pobili ich a nenechali nikoho, kto by im mohol ujsť. Jozua im urobil tak, ako mu prikázal Hospodin, ochromil im kone a spálil vozy. Vtedy sa Jozua vrátil, zaujal Chacór a jeho kráľa zabil mečom. Chacór bol totiž kedysi hlavným mestom všetkých týchto kráľovstiev. Všetko živé pobili v ňom mečom a vykonal na ňom kliatbu. Neostalo nič, čo dýcha. Potom Chacór vypálili. Všetky mestá týchto kráľov Jozua obsadil, kráľov zajal, pobil mečom a vykonal na nich kliatbu, ako prikázal Hospodinov služobník Mojžiš. Izrael nevypálil mestá, ktoré stáli na rumoviskách, okrem mesta Chacór — len ten Jozua vypálil. Izraeliti sa zmocnili všetkého, čo v týchto mestách našli, a ukoristili aj dobytok. Ľudí však zabíjali mečom, kým ich nevykynožili, a neponechali nič, čo dýchalo. Ako Hospodin prikázal svojmu služobníkovi Mojžišovi, tak Mojžiš prikázal Jozuovi a Jozua to vykonal. V ničom sa neodklonil od toho, čo Hospodin prikázal Mojžišovi. Takto Jozua obsadil celú túto krajinu: pohorie, celý Negev, celý kraj Gošen, Nížinu i Arabu, izraelské pohoria i s úpäťami od vrchu Chalák, ktorý sa dvíha od Seíru až po Baal-Gád v údolí Libanonu pod vrchom Chermón. Všetkých ich kráľov zajal a dal usmrtiť. Dlhو viedol Jozua vojnu so všetkými týmito kráľmi. Nebolo mesta, ktoré by sa s Izraelitmi mierovo dohodlo okrem Chivvijov, obyvateľov Gibeónu. Všetkého sa zmocnili bojom. Hospodin im

totiž naplnil srdcia vzdorom, aby bojovali proti Izraelu a padli pod kliatbu. Nezmiloval sa nad nimi, ale vyhubil ich, ako prikázal Hospodin Mojžišovi. Vtedy prišiel Jozua a vykynožil Anákov z pohoria, z Hebronu, z Debíru, z Anábu a z celého judského a izraelského pohoria. Jozua vykonal kliatbu na nich, ako aj na ich mestách. Z Anákov nezostal na izraelskom území nik. Zostali však v Gaze, v Gate a v Ašdóde. Jozua teda obsadil celú krajinu tak, ako Hospodin povedal Mojžišovi. Jozua ju dal do dedičstva Izraelu, každému kmeňu jeho podiel. Krajina mala pokoj od vojny.”

Drahé sestry a milí bratia!

1-5.v.

O veľkej príprave čítame v prvých piatich veršoch. Severná časť územia pociťuje nebezpečenstvo, keďže Jozua už dobyl strednú a južnú oblasť krajiny. Králi tejto oblasti sa sprisahali proti Izraelu. Zhromažďujú sa pri vodách Merómu. Nemáme presné údaje o tom, s koľkými mužmi išiel každý kráľ do boja, no o veľkosti vojska hovorí fakt, že ľudí bolo ako piesku na brehu mora. Okrem toho zmienka o koňoch a vozoch ukazuje, že tí, ktorí boli proti Izraelu, predstavovali veľkú silu. Ale množstvo nepriateľov a vojnových zbraní pre Boží vyvolený ľud veľa neznamená. Bez ohľadu na to, aký plán alebo prostriedky použijú proti Božiemu vyvolenému, už sme videli a čítali v nejednom prípade, že neprevyšuje Božiu moc, Jeho prísľub a autoritu.

6-9.v.

Na prvé počutie je nepriateľ Izraela desivý, ale aj v tejto situácii platí Pánov príkaz Jozuovi, aby bol statočný a silný. Jozua sa nehrá na generála a hlavného vodcu, ale vystupuje ako poslušný Boží služobník. Pán dáva konkrétne pokyny a dokonca sľubuje víťazstvo Jozuovi. S Pánovou podporou a povzbudením Jozua plní Pánovu žiadosť. Po Jozuovom útoku sa predmety stanú neužitočnými proti moci živého Boha. Nepriateľ zuteká. Kone boli zmrzačené a vozy boli tiež spálené. Nezmocnili sa predmetov reprezentujúcich bojovú silu, pretože vedeli, že Pán bojuje namiesto nich a že nepotrebujú taktiku a nástroje nepriateľa.

10-15.v.

Čítame o množstve mŕtvych ľudí, o vyhladzovaní celých miest. V tom čase sa to len odhadovalo. Celé mesto malo 40 000 obyvateľov. Zachovali sa archeologické údaje, že v polovici 13. storočia pred Kristom bolo mesto skutočne zničené a vypálené. Toto datovanie zodpovedá dobe dobytia. Úplne zničení však boli len obyvatelia ostatných miest. Jozuove činy sa nedajú vystopovať len Mojžišove, ktorý dostal nasledovný príkaz:

VMojž 20,13-18: „Keď ti ho Hospodin, tvoj Boh, vydá do rúk, všetko mužské v ňom pozabíjaj mečom. Iba ženy a deti, dobytok a všetko, čo bude v meste, všetku jeho korisť ulúp. Užívaj korisť po svojich nepriateľoch, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Boh. Podobne urob aj ostatným mestám, ktoré sú od teba veľmi vzdialené a nepatria k mestám miestnych národov. V mestách týchto národov, ktoré ti dáva Hospodin, tvoj Boh, do dedičného vlastníctva, nenecháš nažive nič, čo dýcha. Chetitov, Amorejčanov, Kanaánčanov, Perizzejcov, Chivvijov a Jebúsejov znič ničiacou kliatbou, ako ti prikázal Hospodin, tvoj Boh, aby vás nenaučili konať podľa všetkých svojich ohavností, ktoré robia pre svoje božstvá. Prehrešili by ste sa proti Hospodinovi, svojmu Bohu.“

16-23.v.

V pokračovaní čítame zhrnutie oblastí, ktoré Jozua obsadil. Dokonca aj anákovia, o ktorých sa hovorilo, že boli ako obri, boli vyhubení. Špióni sa ich báli a podnecovali ľudí, pretože boli silní obri. Milý brat! Koho v osobnom živote vnímate ako obra alebo kto je ten trpaslík, ktorý hrá obra v našom prostredí? Máme vieru Dávida, ktorý sa odvážil čeliť mocnému Goliášovi?

Ako dlho tieto výboje trvali, nie je podrobne uvedené, to je však dôležité, že sa plní Boží prísľub. Mohlo to byť 7 rokov. Môžeme usudzovať, že keď začínali, Káléb mal 78 rokov a ako 85 ročného ho stretne v ďalšej kapitole. Jozua v každom prípade víťazí s pomocou Pána. Žiť podľa Nového zákona: „Ak je Boh za nás, kto je proti nám?“ (R 8,31) Tak sa prísľúbené dedičstvo stalo ich.

Naším víťazným bojovníkom je Pán Ježiš Kristus. Jeho víťazstvo po Jeho poslušnosti nám tiež vynieslo večné dedičstvo. Rozhodovalo sa o tom od večnosti a v Ježišovom diele vykúpenia sa splnilo, že Pán pripravil naše dedičstvo. Preto máme žiť svoj pozemský život tak, aby sme vedeli, čo nám náš Boh sľúbil. Môžeme sa pevne držať

Jeho zaslúbení v každej situácii a môžeme veriť, že Jeho zaslúbenia sa vždy splnia. Vo Svätom Písme je nespočetne veľa príkladov, ako môžeme žasnúť nad Božou mocou nielen cez život Jozuu.

Prísľub dedičstva však neznamená, že si popoludní môžeme na počkanie sadnúť a duchovne zdriemnuť. Veď aj my máme a ešte budeme mať duchovné bitky a modlitebné boje, ale mali by sme si uvedomiť, že v týchto bojoch nie sme sami, ale bojuje za nás Pán. Pýtame, ako dlho to ešte potrvá? Ako dlho dovolí Pán, aby vládla lož, podvod, život zdania a pokrytecká milosť? Pán raz všetko ukončí. To nám môže dať pevný základ dôvery, že po utrpení bude nasledovať večný život.

Modlime sa vždy k Pánovi, aby zvýšil našu dôveru, aby sme mohli uprostred našich duchovných bojov prosiť so statočným srdcom a vierou, akceptujúc, že to, čo robí zlo, môže robiť len dovtedy, kým mu to Pán dovolí. Nastane čas pokoja. Pokoj Pánov môže byť náš. Pán bojuje v pozadí. Nech nám to stále dáva úplnú dôveru, vieru a pokoj, ktorý prevyšuje ľudský rozum. Amen.

Biblický text: List apoštola Pavla Efezanom 5. kapitola, 18-20. veršov:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v liste Apoštola Pavla Efezanom v piatej kapitole od osemnásteho po dvadsiaty verš nasledovne:

„A neopíjajte sa vínom, lebo v ňom je samopašnosť, ale buďte naplnení Duchom. Hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne, v srdci spievajte a oslavujte Pána, za všetko ustavične vzdávajte vďaky Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.“

Drahé sestry a milí bratia!

Apoštol Pavol začína dvoma výzvami: „A neopíjajte sa vínom,.....budte naplnení Duchom.“

Našou kresťanskou povinnosťou je vyhýbať sa opilstvu a hľadať plnosť Ducha. V oboch stavoch je človek pod vplyvom niečoho. V opitosti pod vplyvom alkoholu a cez plnosť duše pod vplyvom Ducha Svätého. Keď sme opití, strácame sebakontrolu. Ale medzi ovocie Ducha patrí sebaovládanie. Ak si spomenieme na príbeh Letníc, o učeníkovi naplnenom Duchom Svätým sa hovorilo, že bol opitý. Opili sa sladkým vínom. Boží Duch Svätý však človeka neotupí, ale povzbudí a poteší.

Alkohol omráči časť nášho mozgu, ktorá ho ovláda, tak že sa človek nevie ovládať, mudruje a zasahuje aj do rovnováhy a správneho úsudku.

Duch Svätý však podnecuje aj myseľ, intelekt, srdce a vôľu. Formuje nás, aby sme sa stali podobnými Kristovi, aby sme sa mu podobali. Účinky naplnenia Duchom Svätým sú bratstvo, úcta k Bohu, vzdávanie vďaky a poslušnosť.

Srdce je pomenované ako miesto spevu a chvály. Srdce, do ktorého môžeme uložiť toľko vecí. V srdci dávame priestor otázkam, starostiam, bolesti, beznádeji a pochybnostiam a používame slová a vety, ktoré vedú k zlomeninám a roztržkám. Hoci mnohé veci zvierajú naše srdcia, v srdci môže kresťan čakať na odpovede, smäd po uzdravení, dúfať v Pána a byť posilnený v dôvere. To, čo sa živí v srdci, bude vždy rásť. Aj preto apoštol Pavol píše, aby sme si navzájom spievali žalmy, chvály a duchovné piesne, pretože ich účelom je posilniť naše srdce a posilniť náš vzťah s Pánom. Vďačný život tak môže dúfať v lepší a obnovený život, lebo vie, Komu spieva. Vie, v Koho mene sa obracia k druhému človeku a povzbudzuje a posilňuje ho, ak treba i piesňou.

Kedysi boli rozhlasové relácie s názvom Srdce posielala srdcu. Zaľúbenci svoju lásku k partnerovi vyjadrili piesňou. Veľmi dôležitá bola hĺbka textu, aby druhá strana cítila, čo k nemu cíti odosielateľ piesne. Žalmy a chvály sú oveľa dôležitejšie a hlbšie ako tieto piesne.

Spievajme dnes pred Pánom tak, že to, čoho sú naše srdcia plné, posielame nielen smerom nahor k nášmu Bohu ako vďaku a chválu, ale aj k sebe navzájom, posilňujúc a povzbudzujúc tých, ktorí sú pripravení spievať novú pieseň a vyliat' srdcia pred Pánom, aby tam nezvíťazil zlomený stav, ale aby On zaplnil Bohom tvarovanú prázdnotu mocou svojho Syna. Naš úprimný a dôverný vzťah s Pánom môžeme vyjadriť aj v našich piesňach.

„Hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne, v srdci spievajte a oslavujte Pána, za všetko ustavične vzdávajte vďaky Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.”

Ktorá je naša obľúbená duchovná pieseň? Keď sa spätne pozriem na jednotlivé skúšky môjho osobného života, zostali mi piesne, ktoré prišli len tak pred, počas alebo po danej situácii a naplnili ma nesmiernym pokojom a vďačnosťou.

Nikdy nezabudnem na promócie, na prijímacie pohovory, na prvú skúšku, na vytrhanie zuba, keď mi vytrhli koreň v 5 kusoch, na naše manželstvo a mohla by som

vymenovať udalosti, ale takmer vo väčšine prípadov tam bol chválospev. Môžem však dať niečo z toho ľuďom, ktorí žijú vedľa mňa? Povzbudzovali sme sa textami našich piesní? Povzbudzovali sme sa niekedy spievaním piesní? Čo pre nás znamená cirkevný spev? Sme spolu ako vďační ľudia voči Pánovi? Okrem vstávania a sedenia je spev tým, čo nás spája v Pánovi. Najaktívnejší sme počas našich bohoslužieb práve počas piesní.

Okrem toho Pál nabáda k vďakyvzdaniu. Človek, ktorý neustále kritizuje druhých, nikdy nie je spokojný, nikdy nebude môcť úprimne poďakovať Pánovi. Množstvo sťažností môže natrvalo nahradiť iba vďačnosť voči Bohu.

Milý brat a drahá sestra! Začni vypisovať, za čo si vďačná svojmu Bohu. V období adventu zvyčajne robím s deťmi na hodinách náboženskej výchovy niečo, čomu sa hovorí denník vďačnosti. Začnime si viesť denník vďačnosti. Na konci každého dňa si do kalendára zapíšme jedno kľúčové slovo, prečo sme v ten deň vďační Pánovi.

Ak vďačnosť prenikne do našich srdc, skutkov a slov, môžeme si všimnúť kvalitatívnu zmenu v našich životoch a osobných vzťahoch. To však nie je naša zásluha, ale dielo Boha Duchu Svätého, keď sa naše pery s vďačnosťou otvárajú a ďakujeme nášmu Bohu za jeho požehnanie v mene nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

Modlitba:

Prichádzame k Tebe s vďačnosťou, Pane, keď nám pripomínaš situácie, kedy sme mali dôvod vyjadriť Ti svoju vďačnosť.

Ďakujeme, že máme kam ísť domov, že máme dom, rodinu, každý deň jedlo na stole, a čo si obliecť.

Odpusť nám, že aj napriek tomu sme stále nespokojní so súčasnou situáciou. Niekedy chceme niečo iné a niekde inde. Pozeráme sa na to, čo nám berie radosť, a nie na to, kto a čo nám dáva dôvod byť vďační.

Prosíme Ťa, naplň nás silou Tvojho Duchu Svätého, aby sme mohli prinášať ovocie Duchu. Prosíme Ťa, aby si nás sprevádzal silou Tvojho Duchu Svätého, aby sme rozpoznali, čo musíme zmeniť, aby sa naše ďakovné denníky naplnili a aby sme si neuchovávali nedostatok, bolesť, biedu a chorobu pred našimi očami, ale ďakujme za

každý fyzický i duchovný krok a pohyb. Veď Ty si ten, Kto dokáže živiť našu vieru a naša duchovná sila je tiež v Tvojich svätých rukách.

Takto sa modlíme za fyzicky a duchovne núdznych. Modlíme sa za našich smútiacich bratov a sestry, ktorí v týchto dňoch sprevádzali svojich blízkych na ich poslednej ceste a zároveň ďakujeme za životy našich bratov, ktorí odišli z časnosti.

Modlíme sa za všetkých, ktorých si sem dnes priviedol, s ktorými Tebe môžeme spievať žalmy a chvály a navzájom sa nimi posilňovať. Naše spoločenstvo sa vie vždy v duchu podporovať, kde aj keď zlo chce pôsobiť, veríme, že pre Ježiša ochromíš všetky jeho triky a manipulácie.

Prosíme za našich rodinných príslušníkov, našich nepriateľov, študentov, ktorí majú byť prijatí, za tých najmenších, ktorí sa pripravujú na Deň matiek, aby si ich aj Ty formoval, aby boli pripravení poďakovať Ti za svojich pozemských blízkych.

Prinášame Ti našich chorých, všetkých, ktorí sú v domovoch dôchodcov alebo sa liečia. Modlíme sa za tých, ktorí čakajú, na lekárske výsledky, aby si im daroval trpezlivosť, pokoj a duchovnú silu potrebnú na prijatie Tvojej vôle. Pre Pána Ježiša Krista prosíme, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Dobroreč Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z jeho dobrodení!“ (Ž 103,2)

Záverečná pieseň: Žalm č.: 136: „Vzdajte Bohu vd'aku, česť...“